

עמ"ת 4309/09/15 - מדינת ישראל נגד ריאד אבו ריזק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 ספטמבר 2015

עמ"ת 4309-09-15 מדינת ישראל נ' אבו
ריזק(עציר)

לפני כב' השופטת ליאורה ברודי

העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ריאד אבו ריזק (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד עמרית אבני

ב"כ המשיב - עו"ד אשרף אבו ריזק

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט שטיין) במ"ת 15-08-1985 מיום 2.9.15, בגדרה שוחרר המשיב ממעצרו למעצר בית מלא בבית אמו, בפיקוח, לסירוגין, של אמו של המשיב, אחותו וגיסתו. בנוסף, הועמד המשיב בפיקוח מעצר למשך 6 חודשים, ונקבעו ערבויות, לרבות ערבות צד ג' של המפקחות.
2. בתאריך 2.8.15 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו שלושה אישומים שעניינם סחר בסם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, בחודשים מרץ-אפריל 2015, בשלוש הזדמנויות, מכר הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש לסוכן מוסווה: בהזדמנות אחת 22.40 גרם נטו, בהזדמנות אחרת 23.08 גרם נטו ובהזדמנות נוספת 90.59 גרם ברוטו.
3. בבית משפט קמא לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה. לעניין החולשה הראייתית שנטענה,

עמוד 1

הרי שקבע בית משפט קמא שאין חולשה בראיות. עוד נקבע שקיימת עילת מעצר וכן חזקת מסוכנות. המשיב הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, ולאחר קבלת התסקיר, שיחרר בית משפט קמא את המשיב בתנאים שפורטו לעיל, והחלטה זו היא נושא הערר שהגישה המדינה, המבקשת לבטל את ההחלטה ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. בית משפט קמא התייחס לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הגם שהמשיב מכור לסמים מסוג הרואין, הרי שבעבר הצליח המשיב לשמור על ניקיון מסמים משך תקופה ארוכה. היום מבטא המשיב עייפות מאורח חייו ההתמכרותי ומבטא מוטיבציה להיגמל מסמים. אמנם, המשיב זקוק לקהילה טיפולית על מנת לסייע לו להיגמל, אך הוא חושש שלא יעמוד בסוג זה של טיפול. עוד נכתב בתסקיר שנגד המשיב הוגש כתב אישום בבית משפט השלום ברמלה בגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (אירוע מדצמבר 2014), הוא הודה, ונשלח לתכנית טיפולית במסגרת בית המשפט הקהילתי. אעיר בעניין זה כי הצדדים דיווחו לי, במסגרת הדיון בערר, ואף הוגש לעיוני הפרוטוקול והתסקיר התמציתי באותו הליך, כי נמצאה התאמה ראשונית של המשיב להשתתף בפרויקט הניסיוני של בית המשפט הקהילתי, והכוונה היא להליך שיקומי שיעשה בלווי בית המשפט. שירות המבחן, לאחר שבחן את גורמי הסיכון והסיכוי, לרבות העובדה שהמשיב מצוי במסגרת טיפולית בבית המשפט הקהילתי, המליץ לשקול בחיוב את שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית אמו בפיקוחה. בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים. בסופה של החלטה, ולאחר התלבטות, החליט בית משפט קמא לקבל את המלצת שירות המבחן, ועל כן הוא הורה על שחרורו של המשיב כאמור.

5. ב"כ העוררת מבקשת לבטל את ההחלטה, כשהיא מדגישה שאמנם עברו של המשיב אינו מהעת האחרונה, אך מדובר במי שצבר לחובתו עבר פלילי מכביד, ובילה שנים רבות בין כתלי בית הסוהר. מעברו של המשיב וגם מנתוני התסקיר, שבו נכתב שקיימת רמת סיכון גבוהה לחזרה לשימוש בסמים ולביצוע עבירות רכוש, וכן הספק שהביע שירות המבחן באשר ליכולות המשיב להימנע משימוש בסמים כשהוא שוהה בסביבת מגוריו, עולה כי שחרורו של המשיב יסכן את שלום הציבור, וכי מדובר באדם שלא ניתן לתת בו אמון. כמו כן הפנתה ב"כ העוררת לכך שלמרות שהמשיב זקוק לקהילה טיפולית, הוא אינו מעוניין בכך. ממשיכה ב"כ העוררת וטוענת כי המשיב שוחרר לאותו בית בו התגורר בעת ביצוע העבירות, לאותה עיר בה בוצעו העבירות, ובפיקוחה של אותה סביבה אנושית שגרה עימו בזמן ביצוע העבירות. לא רק זאת אלא זאת, שירות המבחן התרשם שקיים ספק ביחס ליכולתם של בני המשפחה להציב למשיב גבולות ברורים ולמנוע ממנו שימוש בסמים: מדובר במפקחות שידעו שהמשיב משתמש בסמים, אך לא הצליחו למנוע ממנו את השימוש.

6. ב"כ המשיב עתר לדחיית הערר, כשהוא מבקש לסמוך על נימוקיו של בית משפט קמא. בטיעוניו הדגיש ב"כ המשיב את גילו של המשיב, את עברו הפלילי הישן ואת העובדה שהוא נמצא מתאים לטיפול בבית המשפט הקהילתי. הוא הדגיש כי המשיב מסר בכנות שמסגרת סגורה אינה מתאימה לו, והוא מאמין שהוא יוכל להיגמל במסגרת פתוחה, תוך שהוא מפוקח על ידי בית המשפט הקהילתי. מכל מקום, החלופה שקבע בית משפט קמא היא הולמת, באשר מדובר במעצר בית מלא בפיקוח אנושי.

7. לאחר ששקלתי טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכל החומר הרלוונטי, באתי לכלל מסקנה כי יש לבטל את החלטת בית משפט קמא ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

8. אציין כי בטרם מתן ההחלטה הצעתי לב"כ הצדדים לשקול הפניית המשיב לתסקיר משלים, שבו תיבחן אפשרות לשלב אותו בקהילה סגורה באשר מדובר באדם שעם התמכרות פעילה (כפי שעולה מהתסקיר). ואולם, המשיב חזר על העמדה שהביע בפני שירות המבחן, והודיע שהוא אינו מעוניין במסגרת סגורה.
9. כאמור, מדובר במשיב שלו עבר פלילי מכביד, גם אם הוא אינו מהעת האחרונה. מהתסקיר עולה כי מדובר במשיב אשר אמנם שמר על ניקיון מסמים תקופה ארוכה, אך לפני כשנתיים חזר לשימוש אינטנסיבי בסם מסוג "הרואין". המשיב לא מעוניין בטיפול באמצעות תחליף סם, ואין בכוחו להשתלב בקהילה סגורה, וכפי שבצדק טוענת ב"כ העוררת, הוא זה שמבקש "להכתיב" את סוג הטיפול שהוא יקבל, אך אני תמימת דעים עמה כי המסגרת הפתוחה אינה נראית מתאימה לצרכיו של המשיב.
10. לגבי הפניית המשיב לבית המשפט הקהילתי: בחנתי שיקול זה בכובד ראש. ואולם, מסתבר כי כאשר נבדקה התאמתו של המשיב לפרויקט הניסיוני בבית המשפט הקהילתי לא היתה ידועה מעורבותו בעבירות של סחר בסמים, באשר באותה עת טרם נחשפה הפעלת הסוכן ולא החל שלב החקירה הגלויה. על פי הבנתי, על פני הדברים לא נועד בית המשפט הקהילתי בעיקר לטיפול בסוחר סמים מסוגו של המשיב, אך מכל מקום הדבר היה צריך להיבחן על ידי שירות המבחן בבדיקת ההתאמה.
11. אם כך, לאור מסוכנותו של המשיב, הרי שחלופת מעצר יכולה הייתה להישקל רק במסגרת סגורה, כך לטעמי. אבל אם כבר נבדקה חלופה אחרת, הרי שהחלופה שנקבעה אין בה כדי להבטיח את שלום הציבור. כפי שמפורט בתסקיר, כל המפקחות, שאין לי ספק שרוצות בטובת המשיב, אינן סמכותיות דיין, שהרי ידעו שהמשיב מכור לסם קשה, ולא הצליחו למנוע את הדבר. מכל האמור לעיל, אני מקבלת את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה, 03/09/2015 במעמד הנוכחים.

ליאורה ברודי, שופטת